

hvervs store Eksport- og Forretningsinteresser i Udlandet interesseret i at følge de løbende Forretninger gennem et saadant Udvalg og deltage i Drøftelser om Regulering af Importen i Forbindelse med Mulighederne for Eksport; ogsaa Haandværk og Detailhandel mente at have saa store Interesser, at de burde være repræsenteret i Udvalget, jfr. de Sp. 2349 gængivne Forslag fra M. C. Jensen og Claus J. Olsen. Under disse Omstændigheder er man i nedenstaaende af Handelsministeren fremsatte Forslag vendt tilbage til at foreslaa Valuta-Nævnet opretholdt, men saaledes at der til Varetagelse af Nævnets løbende Forretninger nedsættes et Forretningsudvalg, bestaaende af 5 Erhvervsrepræsentanter, og saaledes at en Repræsentant for hvert af de tidligere nævnte Ministerier deltager saavel i Nævnets som i Forretningsudvalgets Møder. Valuta-Nævnet skal selvfølgelig have Adgang til at høre Repræsentanter for de Erhverv, der ikke er repræsenteret i Nævnet. Valuta-Nævnets Udtalelse over foreliggende Spørgsmaal skal forelægges Rigsdagens Valutaudvalg. Det er forudsat, at Rigsdagens Valutaudvalg, hvis Anledning hertil foreligger, ogsaa vil kunne overvære Nævnets Møder, saaledes at nøjere Kontakt mellem det raadgivende Erhvervsudvalg og det besluttende Rigsdagsudvalg kan opnaas.

Opretholdelsen af Valuta-Nævnet er tiltraadt fra alle Sider — jfr. dog herved det Sp. 2349 gængivne Ændringsforslag fra K. A. Rasmussen —; medens forskellige Opfattelser derimod har gjort sig gældende med Hensyn til Forretningsudvalget. Fra de fornævnte Erhvervs Side ønsker man sig repræsenteret i Forretningsudvalget og har stillet Ændringsforslag i saa Henseende til Handelsministerens Forslag. At navnlig Fiskeri og Skibsfart er stærkt interesseret, erkendes fra alle Sider, men samtidig er man dog betænkelig ved at gøre Forretningsudvalget saa stort, at dette gaar ud over dets Arbejdsdygtighed og Handlekraft. Fra Industriens Side er der omvendt udtalt Frygt for, at et saadant Forretningsudvalg vil betyde en Besværliggørelse af en rationel Administration, uden at Erhvervslivet i Realiteten derigennem faar nogen Adgang til at øve Indflydelse paa de Forhold, hvor dets Indsigt og særlige Interesse maatte gøre dette formaalstjenligt.

Samtidig er det dog fra Landbrugsraadets Repræsentanter udtalt — og fra Industriens Side er der givet Tilslutning hertil, jfr. herved den Sp. 2353 aftrykte Skrivelse fra d'Herrer Hans L. Larsen og G. E. Hartz —, at det under Hensyn til den Betydning, Handelsaftaler og Vareudvekslingsoverenskomster har faaet for Landets Økonomi, maa anses for overordentlig ønskeligt, at der skabes et fast, erhvervsmæssigt præget Organ, der virker vejledende for Regeringen ved Valutaordningens Anvendelse som handelspolitisk Instrument, og som kan deltage paa virksom Maade i Tilrettelæggelsen af Forhandlingerne om Handelsaftaler og Vareudveksling. Fra de to Erhvervs Side foreslaas det derfor, at der skabes et saadant Organ med en saadan snæver Repræsentation for de førende Hovederhverv — Handel, Industri og Landbrug —, at der kan blive Tale om et virkeligt arbejdsdygtigt og handlekraftigt Organ, der i Forbindelse med Repræsentanter for Handelsministeriet, Landbrugsministeriet, Udenrigsministeriet og Valutakontoret kan øve en aktiv Indflydelse paa Valutaordningens handelspolitiske Anvendelse. Dette handelspolitiske Organ skulde ved Behandling af Spørgsmaal, der maatte vedrøre de Erhverv, som ikke kan være umiddelbart repræsenteret, have Pligt til at tilkalde Repræsentanter for disse Erhverv.

Ligesom der er Enighed om Ønskeligheden af, at Erhvervslivets Føling med Valutaordningens Administration bør søges forøget, selv om der gør sig forskellige Opfattelser gældende med Hensyn til, hvorledes dette mest praktisk kan ske, er der Enighed om, at Rigsdagens Valutaudvalg og den ansvarlige Regering maa være de afgørende Faktorer indenfor Valutaordningen, saaledes at Erhvervenes Indflydelse kun bør være af raadgivende Karakter. En anden Ordning vilde være i Strid med de Grundsætninger, hvorpaa det danske Samfunds politiske Organisation hviler.